

KLEMENTINUM V SREDO

Antonín Brousek

Tavajoče sive nune na dvorišču Klementina
v neskončnost prebirajo molek med prsti
dež

Sončna ura na zidu
kot pajek iz prikazni
izropana
slepa

Zidovi obzidani z zidovi
kot polžja lupina kot oreh
stolista kamnitna vrtnica

Že stotič si je drzen odmev silovito zlomil tilnik
pepelnati ptič že stotič strmoglavil k dnu
kot stolp

Niti strahopetna divja trta ne ubeži tod
sama sebi
po preperelem napušču kot mesečnik...

O zemlja zemlja
čudovita
jetniška krogla ob moji nogi

SNEZINKA

Hana Prošková

Popotnica,
bitje brez duše, sel drobni,
vetru prijateljica,
kot znamenje molka prihajaš
po velikem zgovornem poletju.
Orjaki zimskih ozvezdij
ti ne spremene drobne biti
in časa ogromnost
se s tvojim krhkim telesom zaman poigrava.